

Psikolojik Gereksinimlerin Doyumu ve Duygu Gereksinimi: Özgün Benliğin Aracılık Rolü

Psychological Need Satisfaction and Need for Affect: Mediator Role of Authentic Self

Necla ACUN KAPIKIRAN¹

Öz: Bu çalışmanın amacı öğretmen adaylarında psikolojik gereksinim doyumu ve duygu gereksinimi arasındaki ilişkide özgün benliğin aracı rolünün incelenmesidir. Çalışmanın katılımcıları 184'ü kız (% 61) ve 117'si erkek (% 39) olmak üzere toplam 301 üniversite öğrencisinden oluşmaktadır. Çalışma grubundaki öğrencilerin yaşları 17-32 arasında değişmektedir (Ort. = 21.05, Ss = 3.22). Özgün benliği ölçmek için Kernis ve Goldman (2006) tarafından geliştirilen Özgün Benlik Ölçeği, gereksinim doyumunu ölçmek için Deci ve Ryan (1991) tarafından geliştirilen Psikolojik Gereksinim Doyumu Ölçeği, duygu gereksinimini ölçmek için Mario ve Essen (2001) tarafından geliştirilen Duygu Gereksinimi Ölçeği kullanılmıştır. Elde edilen verilerin analizinde, SPSS ve LISREL paket programları kullanılmıştır. Sonuçta, araştırmada var olan üç değişkenin birbirleriyle anlamlı düzeyde ilişkili olduğu saptanmıştır. Yapısal eşitlik modeli analiz sonuçlarına göre, özgün benliğin psikolojik gereksinim doyumu ile duygu gereksinimi arasındaki ilişkide, kısmi düzeyde aracılığının olduğunu göstermiştir.

Anahtar Sözcükler: özgün benlik, psikolojik gereksinim doyumu, duygu gereksinimi, aracılık

Abstract: The aim of the current study is to determine the mediator role of authentic self between psychological need satisfaction and need for affect in pre-service teachers. The participants of the study consisted of 184 female (61 %) and 117 male (39 %) university students totaling to 301 participants. The participants' ages ranged from 17 to 32 ($\bar{X} = 21.05$, Ss = 3.22). In accordance with the study "The Authentic Self Inventory" developed by Kernis and Goldman (2006) was used to measure authentic self, the "Psychological Need Satisfaction Scale" (PNS) developed by Deci and Ryan (1991) was used to measure need satisfaction, and the "Need for Affect Scale" developed by Mario and Essen (2001) was used to measure the need for affect. Data were analyzed using SPSS and LISREL package programs. The findings showed that the three variables of the study were significantly correlated to each other. Results from structural equation modeling analyses indicated that authentic self partially mediated the relationship between psychological need satisfactions and need for affect.

Keyword: authentic self, psychological need satisfaction, need for affect, mediation

İnsanın psikolojik gereksinimlerinin araştırılması ve bu konuya ilişkin kuramlar uzun yıllardır araştırmacıların dikkatini çekmiştir. İnsanın temel psikolojik gereksinimlerini açıklamaya çalışan kuramlardan birisi Öz-Belirleme Kuramıdır (Ryan ve Deci, 2000). Öz-Belirleme Kuramı deneysel olarak insan güdülenmesinde makro düzeyde bir kuram olarak kabul edilir. Bununla beraber, Öz-belirleme Kuramının bir alt kuramı olan Temel Gereksinimler Kuramı, mikro düzeyde bir kuramdır (Jang, Reeve, Ryan ve Kim, 2009). Temel Gereksinimler Kuramına göre, insanın özerklik, yeterli ve ilişkililik

olmak üzere üç temel psikolojik gereksinimi vardır. Psikolojik gereksinimlerden olan özerklik ihtiyacı bir davranışı başlatma ve düzenleme ile ilişkili olup (Jang ve ark., 2009) bireylerin duruma ilişkin davranışlarını seçebilmelerini ve yaşamda uygulayabilmelerini sağlar (Faye ve Sharpe, 2008). Psikolojik gereksinimlerden bir diğeri, yeterli olma gereksinimidir. Yeterli olma, bireyin kendi kapasitesini ortaya koyma, optimal güçlük arama ve becerileri geliştirmeyi içermektedir (Jang ve ark., 2009). Yeterlik gereksinimi, bireylerin olayların sonuçları üzerinde kontrol hissine sahip olduklarını

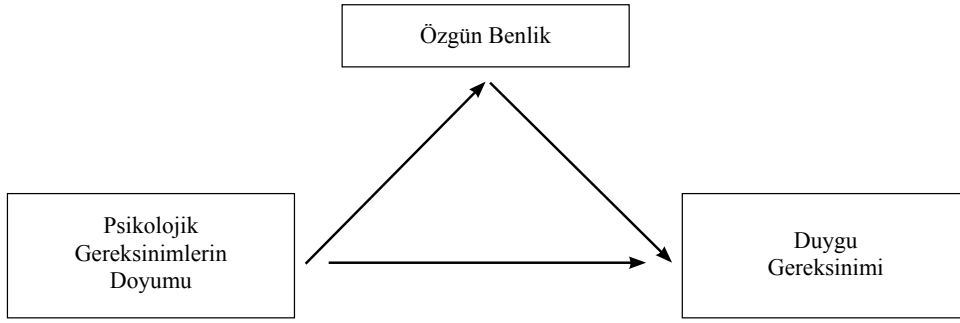
¹ Doç. Dr., Pamukkale Üniversitesi, Denizli, E-Posta: nkkiran@pau.edu.tr

ve aynı zamanda bireylerin çevreleri üzerinde etki yaratma yeteneğine sahip olduklarını hissetme gereksinimidir. Sonucu gereksinim ise ilişkililiktir. İlişkililik gereksinimi, doyurucu ve sağlıklı sosyal çevrede yaşamayı ifade eder. Diğer bir deyişle, ilişkililik bireylerin önemli kişilerle anlamlı etkileşimler kurduklarını hissetme gereksinimidir (Faye ve Sharpe, 2008). Deci ve Moller (2005)'a göre, bu üç gereksinimin karşılanması bireylerin psikolojik sağlığı için gereklidir. Bu üç gereksinim (özerklik, yeterlik ve ilişkililik) organizmik, gelişimsel ve kültürel gereksinimler olarak görülür (Deci ve ark., 2001). Yani, özerklik bireyin bir organizma olarak kendi başına hareket etmesini sağlarken yeterlik bireyin kendi gelişimsel varlığını ortaya koymayı sağlayan bir gereksinimdir. İlişkililik ise sosyal yaşamda başkalarıyla birlikte olma gereksinimini gidermektedir. Bireyler bu temel psikolojik gereksinimlerini karşılarken birçok olumlu ya da olumsuz duygu yaşarlar. Birey herhangi bir etkinlikten hoşlanırsa ya da bu etkinliğin gereklerini yerine getirmede özerk hissederse olumlu duygular yaşayabilir. Başkalarının kontrol edici davranışlarını hissettiğinde olumsuz duygular yaşayabilir.

Duygular tüm canlılarda karmaşık ve uyum sağlayıcı bir işleve sahiptir (Lazarus, 1991; Zajonc, 1980). Leventhal ve Scherer (1987) duyguları yenilik ve hoşnutluk gibi birçok çevresel özellikleri değerlendiren bilgi işleme sürecinin bir parçası olarak görürler. Epstein (1998) Bilişsel-Yaşantısal Benlik Kuramında, insanların iki farklı bilgi işleme sistemine sahip olduklarını ileri sürer. Bu sistemlerden biri bütüncül olup duygusal deneyimlere dayanır. Oysaki diğer sistem analitiktir ve akıl yürütme kurallarına dayanmaktadır (Epstein, 1998; s. 212). Zajonc (1980)'a göre, bilgi işleme sürecinde duygusal süreçler bilişsel süreçlerden daha temeldir. Bilgi işleme sürecine bağlı olarak, bazı bireyler uyarıcıları bütüncül olarak algılayarak, bazıları analitik algılayabilir. Bu da, bireyler arasında farklılıklar yaratır. Bu farklılık bireylerin uyarıcılar karşısında yaşadığı duygu gereksinimini farklılaştırabilir (Mario ve Essen, 2001). İnsanlar farklı birçok duygusal yaşantılar ararlar. Bazı insanlar bazı duyguları yaşarken bazılarını bastırırlar. Duygulara yaklaşma güdüsü olumlu duygu yaşantısıyla ilişkilirken, kaçınma güdüsü olumsuz duygu durumuyla ilişkilidir (Lang, 1995). Duygusal yaklaşma ve duygusal kaçınma farklı yaşantılarımız sonucunda oluşur. İnsanlar çoğunlukla duygusal olarak yaklaşmaya duygusal olarak kaçınmaktan daha fazla güdülenirler. Çünkü yaklaşma güdüsü bireyde içsel olarak daha fazla doyum sağlamaya neden olur (Schwarz, 1990). Bununla birlikte, sosyal öğrenmelerimiz hangi duyguları ortaya koyup

hangilerini bastırmamız gerektiğinde belirleyici bir faktör olabilmektedir (King, 1998; Kring ve Gordon, 1998). Örneğin kadınlar bazı duygulara yaklaşırken (üzüntü, keder vb), erkekler bu duygulardan kaçınmayı öğrenebilirler. Bir olay karşısında, bireyler kendilerini ifade ederken ya da duygularını yaşarken kendine özgüdürler. Yani, bireylerin bu deneyimleri kendilerine özgü ve özgündür. Bireyler maske takmadan davrandıklarında ilişkilerine özgün benlikleriyle katılırlar. Özgün benlik, bireylerin gerçek benliği olarak da tanımlanır. Diğer bir deyişle özgün benliği yüksek olan kişiler, gündelik yaşamda sosyal maskelerden ziyade kendilerini olduğu gibi yansıtır. Gerçek benlik gündelik yaşamda kullanılan sözler ve davranışlarına ilişkin sözlerden öte bir durumu yansıtır. Eğer kişinin günlük davranışları duyguları ile tutarlı değilse özgün olarak algılanmaz. Kişilerarası ilişkilerde özgün benlik bireyin kendisini başkasına anlatmada gerekli bir unsurdur. Kişilerarası ilişki sürecinde bireyler kendilerini başkalarına anlatırken aynı zamanda kendi özgün benliklerini de doğrulamaya çalışırlar (Medlock, 2012). Gerçek benlik kişinin örtük duygu ve/veya açık davranışlarıyla belirlenir. Bununla birlikte, gerçek benlik bireyin davranışlarıyla var olan durum arasında tutarlılık olduğunda ortaya çıkar. Durum ve davranış tutarlı olmadığında gerçek benlik ortaya çıkmaz (Gillath, Sesko, Shaver ve Chun, 2010).

Öğretmen ya da öğretmen adaylarının temel psikolojik gereksinimlerini doyurması öğrencilerinin özerklik, yeterlik ve ilişkililik gereksinimlerini doyuma ulaşması sağlayarak ve daha fazla olumlu duygu (duygu gereksinimi) belirterek öğrencilerinin hem genel iyilik hallerine hem de daha az tükenmiş hissetmelerine ve görevlerine daha fazla bağlanmalarına katkı sağlayabilir (Klassen, Perry ve Frenzel, 2012; Patrick, Knee, Canevello ve Lonsbery, 2007). Öğretmen adaylarının temel psikolojik gereksinimlerinin doyumu ile duygu gereksinimi arasındaki ilişkide bireyler kendi özgün benliklerini ortaya koyduklarında daha az gerilim yaşayacakları için öğrenme sürecine ve öğrencilerine daha fazla odaklanmaları ve öğrencilerinin gereksinimlerini karşılamaları olasıdır (Klassen ve ark., 2012). Diğer bir deyişle, özgün benliğini daha fazla ortaya koyan öğretmenlerin daha fazla psikolojik gereksinimlerini giderebilmesi olasıdır. Bununla birlikte bireylerin özgün benliklerini ortaya koyabildiği ölçüde, psikolojik gereksinimlerini giderebilmesi ve duygu gereksinimi içinde olması beklenir. Yukarıdaki kuramlar ve kavramsal açıklamalar ışığında bu çalışmanın amacı, öğretmen adaylarının temel psikolojik gereksinimlerinin doyumu ve duygu gereksinimi üzerinde özgün benliklerinin doğrudan ve dolaylı rolünün olup olmadığını saptamaktır. Bu amaçla Şekil 1 de önerilen model test edilecektir.

Şekil 1. Önerilen Model: Psikolojik Gereksinimlerin Doymu İle Duygu Gereksinimi Arasında Özgün Benliğin Aracılık Rolü.

Yöntem

Katılımcılar

Bu çalışmanın katılımcıları, Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesine devam etmekte olan 184'ü kız (% 61) ve 117'si erkek (% 39) olmak üzere toplam 301 öğrenciden oluşmaktadır. Katılımcılar sekiz farklı bölüme devam eden öğrencilerden oluşmaktadır. Katılımcı grubun yaşları 17-32 arasında değişmekte olup ($\bar{X} = 21.05$, $Ss = 3.22$) 62 birinci sınıf, 48 ikinci sınıf, 101 üçüncü sınıf ve 90 dördüncü sınıf öğrencisidir.

Veri Toplama Araçları

Kişisel Bilgi Formu: Öğrencilerin cinsiyet, yaş ve sınıflarına ilişkin bilgilerin yer aldığı formdur.

Özgün Benlik Ölçeği: Özgün Benlik Ölçeği, Kernis ve Goldman (2006) tarafından geliştirilen 45 maddeli bir ölçme aracıdır. Ölçeğin Türkçeye uyarlaması İmamoğlu, Günaydın ve Selçuk (2011) tarafından yapılmıştır. Türkçeye uyarlama çalışmasında Özgün Benlik Ölçeği 27 maddeye indirgenmiştir. Ölçeğin maddeleri ve faktör yapısı, Doğrulayıcı Faktör Analizi modeline uygun olarak dört faktörden oluşmaktadır: İlişkisel özgünlük (8 madde; açıklanan varyans: % 12.62; ör. "Genelde, yakın olduğum kişilerin gerçekte nasıl biri olduğumu anlamalarına çok önem veririm."), yansızlık (7 madde; açıklanan varyans: % 11.47; ör. "Kendimi eleştirel bir gözle değerlendirmek benim için çok zordur."; ters puanlı), farkındalık (6 madde; açıklanan varyans: % 10.95; ör. "Yaptığım şeyleri neden öyle yaptığımı çok iyi bilirim."), ve özgün davranıştır (6 madde; açıklanan varyans: % 8.82; ör. "Başkaları beni bu yüzden eleştirse veya reddetse bile kişisel değerlerimle tutarlı davranmaya çalışırım."). Katılımcılar her maddeye ne derece ilişkisel katıldıklarını 7-basamaklı Likert ölçeği üzerinde belirtmişlerdir. (1= *Hiç Katılmıyorum*, 7 = *Tamamen Katılıyorum*). Yüksek puan alan bireyler daha fazla

özgün benliğe sahip olarak değerlendirilmektedir. Ölçeğin Cronbach Alfa değerleri ilişkisel özgünlük alt ölçeği için .77, yansızlık alt ölçeği için .77, farkındalık alt ölçeği için .76, özgün davranış alt ölçeği için .66 ve genel özgünlük alt ölçeği için .84 olarak hesaplanmıştır. Bu çalışmada Özgün Benlik Ölçeğinin toplamdaki (genel özgün benlik) iç tutarlığı $\alpha = .79$ olarak hesaplanmıştır.

Psikolojik İhtiyaç Doymu Ölçeği (PIDÖ): PIDÖ psikolojik ihtiyaçları ölçmek amacıyla Deci ve Ryan, tarafından geliştirilen bir ölçme aracıdır. PIDÖ'nün Türkçeye uyarlanması Cihangir, Çankaya ve Bacanlı (2003) tarafından yapılmıştır. Ölçekte bireyin üç temel psikolojik ihtiyacını ölçen 21 madde bulunmaktadır. Ölçeğin puanlaması, katılımcıların sorulara "hiç doğru değil"den "çok doğru" ranjına doğru uzanan 7'li derece üzerinde işaretlemeyi gerektirmektedir. Yüksek puan alan bireyler daha fazla psikolojik ihtiyaç doymuna sahip olarak değerlendirilir. Ölçeğin geçerliği, faktör analizi, ayırt edici geçerlik ve ölçüt geçerliği yöntemleriyle bulunmuştur. Ölçeğin orijinal yapısında belirtilen üç faktörlü yapısının geçerli olup olmadığı doğrulayıcı faktör analiziyle belirlenmiştir. Ölçek iki ve üç faktörlü modelde sınanmış ve modeller arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık bulunamamıştır. Bu nedenle orijinal ölçeğe bağlı kalınarak "özerklik", "yeterlik" ve "ilişkililik" alt ölçeklerden oluşan üç faktörlü model kabul edilmiştir. Ölçeğin bileşen ve ayırt edici gerçekliği sosyotropi-otonomi, yalnızlık ölçekleri ile bakılmış ve korelasyonlar anlamlı düzeye ulaşmıştır. Ölçeğin iki hafta arayla uygulanmasıyla elde edilen korelasyon toplam ölçek puanları için .89, özerklik alt ölçeği için .82, yeterlik alt ölçeği için .80, ilişkili olma alt ölçeği için ise .81'dir. Ölçeğin iç tutarlık katsayıları tüm ölçek puanları için .83, özerklik için .71, yeterlik için .60, ilişkililik için .74 olarak hesaplanmıştır. Bu çalışmada, ölçeğin iç tutarlığı

toplam puanları için $\alpha = .81$, sırasıyla özerklik, yeterlik ve ilişkili olma alt ölçekleri için $\alpha = .77, .53$ ve $.83$ olarak hesaplanmıştır. Ölçeğin bazı maddeleri şunlardır: “Hayatımı nasıl yaşayacağıma karar verme özgürlüğümün olduğunu hissediyorum”, “Kendimi çoğu zaman yeterli hissetmem, “Etkileşimde bulunduğum insanlardan gerçekten hoşlanıyorum”.

Duygu Gereksinimi Ölçeği: Mario ve Essen (2001) tarafından geliştirilen 29 maddeli Duygu Gereksinimi Ölçeği, Duyan, Uçar ve Kalafat (2011) tarafından Türkçe’ye uyarlanmıştır. Ölçeğin hem açımlayıcı (AFA) hem doğrulayıcı faktör analizi (DFA) çalışması yapılmıştır. Ölçek 13 yaklaşma ve 13 kaçınma boyutunu içeren iki faktörlü 26 maddeden oluşmuş olup toplamda varyansın %36’sını açıklamıştır. Ölçeğin toplam puanı hesaplanırken, kaçınma maddeleri ters puanlanmaktadır. Yüksek puanlar daha fazla duygu gereksinimi var olarak kabul edilmektedir. Ölçeğin güvenilirliği için hesaplanan Cronbach Alfa katsayısı toplamda $.84$, yaklaşma alt ölçek için $.82$, kaçınma alt ölçek için $.81$ olarak hesaplanmıştır.

Bu çalışmada, ölçeğin iç tutarlığı Cronbach Alfa katsayısı ile hesaplanmıştır. Bu hesaplama sonucuna göre Cronbach Alfa değerleri ölçeğin toplamda $.82$, yaklaşma için $.77$ ve kaçınma için $.83$ ’tür. Ölçeğin bazı maddeleri şunlardır: “Düzenli olarak güçlü duygular yaşamaya ihtiyacımın olduğunu hissederim”, “Bana yakın olan insanlara, onları sevdiğimi söylemekte sıkıntı çekerim”.

İşlem: Ölçeklerin uygulanması ders saatleri için de yapılmış, olup yaklaşık 30 dakika sürmüştür. Ölçeklerin verilmesinde gönüllülük esas alınmıştır.

Bulgular

Bu çalışmada, önerilen modelin doğrulanıp doğrulanmadığını belirlemek amacıyla yapısal eşitlik modeli kullanılmıştır. Ayrıca, çalışmada yer alan değişkenlerin korelasyonlarını ve betimleyici istatistiklerini belirlemek üzere, SPSS 14 paket programı kullanılmıştır. Çalışmada iki değişken (psikolojik ihtiyaç doyumu ve duygu gereksinimi) arasında aracı değişkenin (özgün benlik) aracılığını test etmek amacıyla yapısal eşitlik modeli çerçevesinde LISREL 8.71 Paket programı (Jöreskog ve Sörbom 1993) kullanılmıştır. Temel psikolojik gereksinimlerin doyumu ve duygu gereksinimi üzerinde özgün benliklerinin doğrudan ve dolaylı rolünün olup olmadığının belirlenmesi amacıyla bir dizi analiz yapılmıştır. İlk önce çalışmada elde edilen verilerin ortalama ve standart sapmaları hesaplanmıştır. Daha sonra, değişkenlerin birbirleriyle ilişkisini belirlemek için yapılan korelasyon analizi

sonucunda, psikolojik gereksinimlerin doyumu ile duygu gereksinimi arasında ($.44, p < .001$) PGD ile özgün benlik arasında ($r = .47, p < .001$) ve özgün benlik ile duygu gereksinimi arasında ($r = .36, p < .001$) ortalama düzeyde anlamlı ilişkiler saptanmıştır.

Daha sonraki aşamada, temel psikolojik gereksinimlerin doyumu ve duygu gereksinimi üzerinde özgün benliklerinin doğrudan ve dolaylı rolünün olup olmadığını sınamak amacıyla, yapısal eşitlik modeli işlemlerine uygun olarak birçok analiz yapılmıştır. Yapısal eşitlik modeli ile aracılık analizi için Anderson ve Gerbing (1988) tarafından önerilen iki aşamalı bir yol izlenmiştir. Birinci aşamada ölçüm modeliyle, veriler arasında kabul edilebilir bir uyumun var olup olmadığını belirlemek için doğrulayıcı faktör analizi ile test edilmiştir. İkinci aşamada gizil yapılar arasındaki yapısal ilişkiler test edilmiştir. İki aşamalı uygulama yapılmadan önce, gizil yapısal modelde yer alan her bir değişken için parseller oluşturulmuştur. Kişilik özelliklerinin ölçümünde parselleme yapmak, ölçümlerin normalligi ve güvenilirliğini artırmak ve gözlenen değişkenlerin sayısını azaltmak için kullanılması uygun bir yoldur (Nasser-Abu Alhija ve Wisenbaker, 2006). Parsel oluşturmak için Hau ve Marsh (2004) tarafından önerilen prosedüre göre, her bir ölçme aracında yer alan madde sayısına göre sanal faktör sayısı belirlenmiştir. Bu amaçla var olan ölçme araçlarının madde sayıları birbirine yakın olduğundan üçer sanal faktör oluşturulmaya karar verilmiştir. Daha sonra her bir ölçme aracına ait maddelerden yapay faktörler üretilmiştir. Sonuçta, üç gizil değişken ve dokuz parselden oluşan bir model geliştirilmiştir.

Ölçüm Modeli

Önerilen model için verilerin yeterli uyum değerlerinde olup olmadığını belirlemek amacıyla doğrulayıcı faktör analizi yapılmıştır. Yapılan analiz modelin sonuçlarının χ^2/df ($59.10/24 = 2.46$; $p = 0.001$, CFI = 98, NNFI = 97, RMSEA = .07, SRMR = .04; güvenilirlik aralığı [CI] = .04-.09 düzeyinde değerlere sahip olduğu bulunmuştur. Bu sonuçlara bakıldığında CFI, NNFI, SRMR uyum değerleri iyi düzeyde olurken, RMSEA uyum değerinin kabul edilebilir düzeyde olduğu görülmüştür. Ayrıca, modelin bütün yollarının anlamlı olduğu saptanmıştır ($p < .05$).

Bununla beraber, Tablo 1’de görüldüğü gibi dokuz gizil değişkenlere ait faktör yüklerinin tümü istatistiksel olarak anlamlı düzeye ($p < .001$) ulaşmıştır. Bu sonuçlara göre, rastgele oluşmuş maddelerden oluşturulan faktörlerin yüklerinin yüksek olması, kullanılan ölçeklerin yapı geçerliğinin iyi düzeyde olduğunu göstermektedir.

Tablo 1. Ölçüm Modeline ait Faktör Yükleri

Gizil Değişkenler	Standardize Olmayan Yükler	SH	Standardize Yükler
1. ÖB1	5.32	0.35	.81
2. ÖB2	3.87	0.35	.63
3. ÖB3	5.22	0.33	.83
4. PGD1	4.15	0.30	.73
5. PGD2	5.26	0.32	.70
6. PGD3	4.55	0.30	.71
7. DG1	6.71	0.44	.55
8. DG2	5.94	0.39	.81
9. DG3	2.97	0.37	.82

Not: Bütün göstergelerinin faktör yükleri t değerlerine göre $p < .001$ düzeyinde anlamlıdır.
 ÖZB = Özgün benlik, PGD = Psikolojik Gereksinim Doymu, DG = Duygu gereksinimi

Ayrıca, ölçek maddelerinden oluşturulan yapay faktörlerin birbirleriyle ilişki düzeyini belirlemek amacıyla her bir faktörün birbirleriyle ilişkisine bakılmıştır. Sonuçta, her bir gizil değişkenin diğer değişkenlerle ilişkisinin istatistiksel olarak

anlamlı düzeyde olduğu bulunmuştur (Tablo 2). Bu sonuca göre, yapay olarak oluşturulan faktörlerin birbirleriyle anlamlı düzeyde ilişkili olması, aracılık için önerilen modelin güçlü bir yapısı olduğunu göstermektedir.

Tablo 2. Gösterge (parsellerin) Değişkenlerin Ortalamaları, Standart Sapmaları ve Birbirleriyle Korelasyonları

	Ort.	Ss	ÖZB1	ÖZB2	ÖZB3	PGD1	PGD2	PGD3	DG1	DG2
ÖZB1	48.461	6.534	-							
ÖZB2	45.348	6.156	.53	-						
ÖZB3	49.794	6.288	.68	.50	-					
PGD1	36.966	5.657	.29	.25	.39	-				
PGD2	35.365	6.281	.38	.35	.45	.61	-			
PGD3	35.332	5.784	.32	.27	.36	.60	.66	-		
DG1	38.790	8.014	.26	.17	.25	.35	.46	.41	-	
DG2	44.119	7.523	.34	.21	.29	.39	.37	.38	.66	-
DG3	47.946	6.509	.28	.21	.27	.22	.16	.17	.39	.58

Tüm ilişkiler $p < .001$ düzeyinde anlamlıdır.

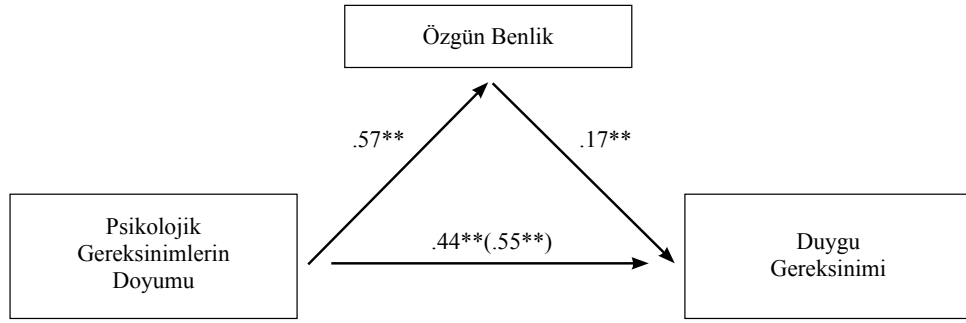
ÖZB = Özgün benlik, PGD = Psikolojik Gereksinim Doymu, DG = Duygu gereksinimi

Yapısal Model

Yapısal modeli test etmek için, üç aşamalı bir yol izlenmiştir (Anderson ve Gerbing, 1988). İlk aşamada, kestirici değişken (psikolojik ihtiyaç doymu) ile bağımlı değişken (duygu gereksinimi) arasındaki doğrudan etki test edilmiştir. Modelde yer alan kestirici (psikolojik ihtiyaç doymu) ve bağımlı değişkenin (duygu gereksinimi) doğrudan etkisinin hesaplanması sonucunda $\chi^2 (25, N = 301) = 65.50$, $p < .001$, (CFI = .98; NNFI/TLI = .97; SRMR = .05; RMSEA = .07, 90% CI = .05-.09) iyi uyum değerleri göstermiştir. İkinci aşamada, kısmi (partial) model özgün benliğin psikolojik ihtiyaç doymu ile duygu gereksinimi arasında aracı olup olmadığını belirlemek için tüm değişkenler birlikte

test edilmesi sonucunda; $\chi^2 (24, N = 301) = 59.10$, $p < .001$ (CFI = .98; NNFI/TLI = .97; SRMR = .04; RMSEA = .07, 90 % CI = .04-.09) iyi bir uyum indeksine sahip olduğu saptanmıştır.

Üçüncü ve sonuncu aşamada, tam aracılık modeli test edilmiştir. Diğer bir deyişle, psikolojik ihtiyaç doymu ile özgün benlik ve özgün benlik ile duygu gereksinimi arasındaki ilişkideki dolaylı etkinin test edilmesi sonucunda; $\chi^2 (25, N = 301) = 84.15$, $p < .001$ (CFI = .96; NNFI/TLI = .95; SRMR = .08; RMSEA = .08, 90 % CI = .06-.11) kabul edilebilir ve iyi düzeyde uyum değerleri bulunmuştur. Yapısal eşitlik modeli çerçevesinde, önerilen modelin şekilsel görünümü Şekil 2 de verilmiştir.

Şekil 2. Psikolojik Gereksinimlerin Doymu İle Duygu Gereksinimi Arasında Özgün Benliğin Aracılık Rolü.
Not: Bütün beta katsayıları .001 düzeyinde anlamlıdır.

Şekil-2’de önerilen modelde, psikolojik gereksinimlerin doyumunun özgün benlik üzerinde ($\beta = .57$, $P < .001$) özgün benliğin duygu gereksinimi üzerinde ($\beta = .17$, $p < .001$) yordayıcı olduğu görülmektedir. Ayrıca Şekil 2’de görüldüğü gibi, psikolojik gereksinimlerin doyumunun duygu gereksinimi üzerindeki doğrudan rolü de ortalama düzeyde bir yordayıcıdır ($\beta = .55$, $p < .001$). Bununla beraber, özgün benliğin psikolojik gereksinimlerin doymu ile duygu gereksinimi arasındaki aracılığına bakıldığında, $\beta = .44$, $p < .001$ düzeyinde gerilediği gözlenmiştir.

Önerilen modeldeki değişkenler arasındaki dolaylı etkinin anlamlılığı için delta yöntemi kullanılarak dolaylı etki hesaplanmıştır (Sobel, 1982). Sonuçta, özgün benliğin psikolojik gereksinimlerin doymu ile duygu gereksinimi arasında kısmi düzeyde aracılığının olduğu ($z = 5.00$, $p < .0001$) bulunmuştur. Bununla beraber, özgün benliğin, psikolojik ihtiyaç doymu ile duygu gereksinimi arasındaki dolaylı etkinin test edilmesi sonucu $.27$ ($.60 \times .45$) anlamlı düzeye ulaşmıştır. Bu modelde özgün benliğin % 43 ve duygu gereksiniminin % 63 düzeyinde varyansa sahip olduğu hesaplanmıştır.

Tartışma

Bu çalışmanın amacı, öğretmen adaylarının özgün benliğinin psikolojik gereksinimlerinin doymu ile duygu gereksinimi üstünde doğrudan ve dolaylı rolünün olup olmadığının belirlenmesidir. Veriler yapısal eşitlik modellemesi kullanılarak analiz edilmiştir. Bağımlı, bağımsız ve aracı (mediator) değişken için üretilen parsellere ait verilerin çoklu normalliğini azaltmak için doğrulayıcı faktör analizi kullanılmıştır. Doğrulayıcı faktör analizi sonucunda, verilerin uyum değerleri iyi ile kabul edilebilir değerler arasında değişen bir düzeye ulaşmıştır. Bununla birlikte, bağımlı, bağımsız ve aracı değişkenlere ait her bir parselin birbirleri ile korelasyonu anlamlı sonuçlar vermiştir. Ayrıca, üç

değişken için oluşturulan dokuz parselin her birine ait faktör yüklerinin tümü istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur. Ölçüm modeline ait bu verilerin önerilen modeli destekler nitelikteki sonuçlarından sonra yapısal model sınamıştır. Yapısal model üç aşamalı olarak yapılmıştır. Birinci aşamada, psikolojik doym gereksinimi ile duygu gereksinimi arasındaki doğrudan ilişkiyi sınaması sonucunda, uyum değerlerinin kabul edilebilir düzeyde olduğu saptanmıştır. Bununla birlikte, psikolojik gereksinim doymu ile duygu gereksinimi arasındaki doğrudan ilişkinin orta düzeyde pozitif yönde olduğu kaydedilmiştir. Diğer bir deyişle, öğretmen adayı üniversite öğrencilerinin psikolojik gereksinimlerinin doyma ulaşması, duygu gereksinimlerini artırmaktadır. Bu sonuç önceki bazı çalışmaları desteklemektedir (Klassen ve arkadaşları, 2012; Tong ve ark., 2009). Temel ihtiyaçlarında doym elde eden öğretmenlerin kendilerini daha enerjik hissetmelerine yol açabileceği için (Deci ve arkadaşları, 2001; Van den Broeck ve ark., 2010) öğretmenler işlerinden daha çok hoşlanacaklar, daha az kaygı ve daha az duygusal tükenme gibi olumsuz duygular yaşayabileceklerdir. Örneğin Klassen ve arkadaşları (2012) tarafından yapılan bir çalışmada, öğretmenlerin öğrencileriyle ilişkililik gereksiniminin doymu ile işten hoşlanma arasında olumlu yönde ilişki bulmuşlardır. Öğretmen adaylarının temel psikolojik gereksinimlerinin doyurulması (özerklik, yeterlik ve ilişkililik) daha olumlu duygu yaşamaları, hem akademik hem psikolojik olarak uyumlarını olumlu etkileyebilir. Çünkü duygular uyum sağlama kapasitemizi arttırmaktadır. Örneğin, Jang ve arkadaşları (2009) Koreli öğrenciler ile batılı öğrencilerin karşılaştırdıkları çalışmalarında, özerklik, yeterlik ve ilişkililik ihtiyacını karşılamakla olumlu duygu durumu arasında olumlu yönde ilişki olduğunu saptamışlardır. Ancak, bu çalışmada Koreli öğrencilerin öğrenme sırasında Batılı öğrencilere göre daha fazla ilişkililik (toplulukçu) gereksiniminde buldukları ortaya çıkmıştır. Batı toplumlarına göre

daha toplulukçu olan Türkiye’de öğretmen ve öğrenci ilişkilerinde ve öğrenme sürecinde bu gereksinimler önem taşıyabilir.

Araştırmanın diğer bir bulgusu, psikolojik gereksinimlerin doyuma ulaşması ile özgün benlik arasında anlamlı düzeyde ilişki vardır. Bu sonuca göre, psikolojik gereksinimlerin doyuma ulaşması bireylerin özgün benlikleri daha fazla ortaya koyabilmektedirler. Bu sonuç önceki bazı çalışmaları desteklenmektedir (Luyckx, Vansteenkiste, Goossens ve Duriez, 2009; Salmela, 2005; Wood ve ark., 2008). Yukarıda belirtildiği gibi, temel psikolojik gereksinimleri doyum sağlayan bireyler özgün ya da gerçek benliklerini daha kolay ortaya koyabilirler. Bu durumda da özgün benlikleriyle hareket eden ve temel gereksinimleri karşılanan öğretmen adaylarının öğrenme sürecinde daha etkili olmasına yol açabilir.

Diğer bir bulgu da, özgün benlik ile duygu gereksinimi arasında anlamlı düzeyde ilişki bulunmuştur. Bu sonuca göre, özgün benliği yüksek olan öğrencilerin duygu gereksinimi daha fazla olmaktadır. Bu sonuç, önceki bazı araştırma sonuçlarını desteklemektedir (Schlegel, Hicks, Arndt ve King, 2009). Özgün benliklerini yüksek olan öğretmen adaylarının duygu gereksinimleri daha fazla olmaktadır. Duygu gereksinim de bireylerin herhangi bir etkinliğe ya da kişilere yaklaşma eğilimi ile ilişkilidir. İnsanlar yaklaşma eğilimi gösterdikleri etkinlik ya da kişilerden hoşlanma eğiliminde oldukları için, duygu gereksinimi daha fazla olan bireylerin daha fazla olumlu duygu yaşamaları olasıdır.

Son olarak, araştırmanın asıl amacını oluşturan özgün benliğin psikolojik gereksinim doyumu ile duygusal gereksinimlerin aracı rolü test edilmiştir. Sonuçta, özgün benliğin psikolojik gereksinimlerin doyumu ile duygu gereksinimi arasında aracılık rolü anlamlı düzeye ulaşmıştır. Bu sonuca göre, öğretmen adaylarının psikolojik gereksinimlerin doyumu ile duygu gereksinimi arasında güçlü bir ilişki

bulunmaktadır. Bu ilişkiye, özgün benlik katıldığında ilişkinin düzeyinde bir miktar düşme olsa bile, hala anlamlı düzeyde olduğu bulunmuştur. Diğer bir deyişle, psikolojik gereksinimlerin doyumu ile duygu gereksinimi arasında özgün benliğin kısmi aracılığı bulunmuştur. Çalışmada, özgün benliğin psikolojik gereksinimlerin doyumu ile duygu gereksinimi arasındaki dolaylı temel etkisi hesaplanmış olup düşük düzeyde bir etkiye sahip olduğu bulunmuştur. Bu sonuçlara göre, bireyin psikolojik gereksinimlerini giderdiği bir aşamada, bireyin özgün benliğinin katkısı oldukça düşüktür.

Bu çalışmanın bazı sınırlılıkları mevcuttur. Sınırlılıklardan birincisi, verilerin bir fakültenin öğrencilerinden elde edilmiş olmasıdır. Çalışmanın ikinci sınırlılığı öz bildirim dayalı ölçümün yapılmış olmasıdır. Öğrencilerin kendilerini en çok tanıyan kişiler olduğu varsayımından hareketle öz bildirim dayalı ölçüm yapılmıştır.

Sonuçlar çerçevesinde, öğretmen adaylarının eğitiminde ya da okullardaki öğretmenlere hizmet içi eğitimde psikolojik yardım hizmeti sunan profesyonellerin bu konularda yardım sağlamalıdır. Öğretmenler ya da öğretmen adaylarının özerk davranışlarını geliştirmesi sağlanmalıdır. Öğretmenler ya da öğretmen adaylarının öğretimde özerklikleri desteklenmeli ve yeterli algıları (kişisel ve mesleki vd.) geliştirilmelidir. Öğretmenler için kurslar ve meslekte gelişme fırsatlarının sürekliliği sağlanmalıdır. Okullarda olumlu okul iklimi yaratılmalıdır. Okulun iklimi yenilikçi ve sorgulayıcı öğretimi, açık ve eşit kuralları, olumlu arkadaş, meslek arkadaşı ve yönetici ilişkisini ve farklılıklara (çok kültürlü sınıf atmosferi) saygılı davranma gibi olumlu okul ikliminin yatılması bireylerin daha çok gereksinimlerinin karşılanmasına ve kendilerini daha rahat ortaya koyabilmelerine yol açacaktır.

Bu konuyla ilgili gelecek çalışmalar öğretmen ya da öğretmen adaylarının temel psikolojik gereksinimleri ile duygu gereksinimleri arasında aracılık eden diğer değişkenlerin belirlenmesi olabilir.

Kaynaklar

- Anderson, J. C. ve Gerbing, D. W. (1988). Structural equation modeling in practice: A review and recommended two-step approach. *Psychological Bulletin*, 103(3), 411-423.
- Cihangir-Çankaya, Z. ve Bacanlı, H. (2003). İhtiyaç doyum ölçeğinin geçerlik ve güvenirlik çalışması. *VII. Ulusal Psikolojik Danışma ve Rehberlik Kongresi*, Malatya.
- Deci, E. L., Ryan, R. M., Gagne', M., Leone, D. R., Usunov, J. ve Kornazheva, B. P. (2001). Need satisfaction, motivation, and well-being in the work organizations of a former Eastern Bloc country: A cross-cultural study of self-determination. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 27, 930-942.

- Deci, E. L. ve Moller, A. C. (2005). The concept of competence: A starting place for Understanding intrinsic motivation and self-determined extrinsic motivation. In A. J., Elliot, and C. S. Dweck (Eds.). *Handbook of competence and motivation* (pp. 579-597). NY Guilford Press.
- Duyan, V., Uçar, M. E. ve Kalafat, T. (2011). Duygu gereksinimi ölçeğinin Türk kültürüne uyarlanması ve psikometrik niteliklerinin belirlenmesi. *Eğitim ve Bilim Dergisi*, 36 (161), 116-130.
- Epstein, S. (1998). Cognitive-experiential self-theory. In *Advanced Personality* (pp. 211-238). US: Springer .
- Faye, C. ve Sharpe, D. (2008). Academic motivation in university: The role of basic psychological needs and identity formation. *Canadian Journal of Behavioural Science*, 40(4), 189-199.
- Gillath, O; Sesko, A. K., Shaver, P. R. ve Chun, D. S. (2010) Attachment, authenticity, and honesty: Dispositional and experimentally induced security can reduce self- and other-deception. *Journal of Personality and Social Psychology*, 98(5), 841-855
- Hau, K. T. ve Marsh, H. W. (2004). The use of item parcels in structural equation modelling: Non-normal data and small sample sizes. *British Journal of Mathematical and Statistical Psychology*, 57(2), 327-351.
- İmamoğlu, E. O., Günaydın, G. ve Selçuk, E. (2011). Özgün benliğin yordayıcıları olarak kendileşme ve ilişkililik: Cinsiyetin ve kültürel yönelimlerin ötesinde. *Türk Psikoloji Dergisi*, 26(67), 27-43.
- Jang, H., Reeve, J., Ryan, R. M. ve Kim, A. (2009). Can self-determination theory explain what underlies the productive, satisfying learning experiences of collectivistically oriented Korean students? *Journal of Educational Psychology*, 101(3), 644-661.
- Jöreskog, K. G. ve Sörbom, D. (1993). *Lisrel 8: Structured equation modeling with the Simplis command language*. Chicago: Scientific Software International.
- Kernis, M. H. ve Goldman, B. M. (2006). A multicomponent conceptualization of authenticity: Theory and research. *Advances in Experimental Social Psychology*, 38, 283-357.
- King, L. A. (1998). Ambivalence over emotional expression and reading emotions in situations and faces. *Journal of Personality and Social Psychology*, 74(3), 753-762.
- Klassen, R. M., Perry, N. E. ve Frenzel, A. C. (2012). Teachers' relatedness with students: An underemphasized component of teachers' basic psychological needs. *Journal of Educational Psychology*, 104(1), 150-165.
- Kring, A. M. ve Gordon, A. H. (1998). Sex differences in emotion: Expression, experience, and physiology. *Journal of Personality and Social Psychology*, 74(3), 686-703.
- Lang, P. J. (1995). The emotion probe: Studies of motivation and attention. *American Psychologist*, 50(5), 372-385.
- Lazarus, R. S. (1991). *Emotion and adaptation* (p. 557). New York: Oxford University Press.
- Lear, M.R. (2003) Optimal self esteem. *Psychological Inquiry*, 14(11), 52-55.
- Leventhal, H. ve Scherer, K. (1987). The relationship of emotion to cognition: A functional approach to a semantic controversy. *Cognition and Emotion*, 1(1), 3-28.
- Luyckx, K., Vansteenkiste, M., Goossens, L. ve Duriez, B. (2009). Basic need satisfaction and identity formation: Bridging self-determination theory and process-oriented identity research. *Journal of Counseling Psychology*, 56(2), 276-288.
- Mario, G. R. ve Essen, V. M. (2001). The need for affect: Individual differences in the motivation to approach or avoid emotions. *Journal of Personality*, 69(4), 583-614.
- Medlock, G. (2012). The evolving ethic of authenticity: From humanistic to positive psychology. *The Humanistic Psychologist*, 40(1), 38-57.
- Nasser-Abu Alhija, F. ve Wisenbaker, J. (2006). A Monte Carlo study investigating the impact of item parceling strategies on parameter estimates and their standard errors in CFA. *Structural Equation Modeling*, 13(2), 204-228.
- Patrick, H., Knee, C. R., Canevello, A. ve Lonsbary, C. (2007). The role of need fulfillment in relationship functioning and well-being: A self-determination theory perspective. *Journal of Personality and Social Psychology*, 92(3), 434.
- Ryan, R.M. ve Deci, E.L. (2000). Self-determination theory and the facilitation of intrinsic motivation, social development and wellbeing. *American Psychologist*, 55(1), 68-78.
- Salmela, M. (2005). What is emotional authenticity? *Journal for the Theory of Social Behavior*, 35(3), 209-230.
- Schlegel, R.J., Hicks, J.A., Arndt, J. ve King, L. A. (2009). Thine own self: True self-concept accessibility and meaning in life. *Journal of Personality and Social Psychology*, 96(2), 473-490.
- Schwarz, N. (1990). Feelings as information: Informational and motivational functions of affective states. In: R. M. Sorrentino, & E. T. Higgins (Ed), *Handbook of motivation and cognition: Foundations of social behavior* (Vol. 2, pp. 527-561). New York: Guilford Press.
- Sobel, M. E. (1982). Asymptotic confidence intervals for indirect effects in structural equation models. *Sociological Methodology*, 13, 290-312.
- Tong, E. M. W., Bishop, G. D., Enkelmann, H. C., Diong, S. M., Why, Y. P., Khader, M., ve Ang, J. (2009). Emotion and appraisal profiles other needs for competence and relatedness. *Basic and Applied Social Psychology*, 31, 218-225.
- Van den Broeck, A., Vansteenkiste, M., De Witte, H., Soenens, B. ve Lens, W. (2010). Capturing autonomy, competence, and relatedness at work: Construction and initial validation of the Work-Related Basic Need Satisfaction Scale. *Journal of Occupational and Organizational Psychology*, 83(4), 81-1002.
- Wood, A. M. , Linley, P.A., Malby, J. Boliouis, M. ve Joseph, S. (2008). The authentic personality: A theoretical and empirical conceptualization and the development of the authenticity scale. *Journal of Counseling Psychology*, 53(3), 385-395.
- Zajonc, R. B. (1980). Feeling and thinking: Preferences need no inferences. *American Psychologist*, 35(2), 151-175.

Extended Summary

Psychological Need Satisfaction and Need for Affect: Mediator Role of Authentic Self

Necla ACUN KAPIKIRAN

Research on psychological needs of humans and related theories has attracted the attention of researchers for a long time. According to basic needs theory, humans have three main psychological needs that are autonomy, competence, and relatedness. Need for autonomy is related to starting and organizing a behavior (Jang, Reeve, Ryan, and Kim, 2009) and it enables individuals to choose the appropriate behavior according to the situation and apply it in real life (Faye and Sharpe, 2008). Competence is yet another psychological need. Competence includes exercising self to the full capacity, looking for optimal challenges and developing self (Jang, et al., 2009). The last of these three needs is relatedness. This need refers to living in a satisfying and healthy social environment. In other words, the need of relatedness is the need of feelings for meaningful interactions with important people (Faye and Sharpe, 2008). According to Deci and Moller (2005), these three needs have to be fulfilled for one's psychological health. These three needs (autonomy, competence and relatedness) are seen as organismic, developmental and cultural needs (Deci, Ryan, Gagne, Leone, Usunov, and Kornazheva, 2001). In other words, while autonomy is a need that enables an individual to act alone as an organism, competence prompts an individual's developmental presence. On the other hand, relatedness accommodates individuals to be with others in social life. Individuals face a number of positive and negative emotions fulfilling these needs. One can experience positive emotions if he or she can exercise autonomy for any activity he or she enjoys or while performing the activity.

Humans look for various emotional experiences. While some individuals experience some emotions, they suppress others. Moreover, the drive to approach emotions is related to positive emotional experience, whereas avoiding emotions is related to negative emotional experience (Lang, 1995). When individuals are expressing themselves or experiencing emotions they are sincere. In other words, these experiences

are peculiar and authentic. Individuals participate in relationships if they are authentic. Authenticity is often defined as an individual's real self as well. In other words, individuals with high authenticity can act as themselves instead of the ones wearing social masks in daily life. Real self represents conditions beyond daily situations and behavior. If one's daily behavior and emotions are not consistent with each other, then that individual is not perceived as authentic. In order for one's self-expression, authenticity is necessary in interpersonal relationships. During interpersonal relationships, while individuals are expressing themselves they are also trying to confirm their authenticity (Medlock, 2012). Authenticity is determined by one's implicit and/or explicit behaviors. In addition, authenticity emerges when one's behavior and existing situation are consistent. On the other hand, when one's behavior and existing situation are inconsistent authenticity does not exist (Gillath, Sesko, Shaver, and Chun, 2010). Satisfying teachers' and/or pre-service teachers' basic psychological needs can contribute to the general well-being of their students and their own feelings of burn-out and their senses toward their job by satisfying students' needs of autonomy, competence and relatedness, and by creating more positive emotions (emotional needs) (Klassen, Perry, and Frenzel, 2012; Patrick, Knee, Canevello, and Lonsbery, 2007). In the relationship between pre-service teachers' basic psychological needs and emotional needs, when individuals reveal their own selves, they tend to experience less stress, focus on and satisfy their students' needs more (Klassen et al., 2012). In other words, the more do teachers reveal their real selves, the more they satisfy their psychological needs. Besides, the extent to which individuals reveal their own selves determines the level of the satisfaction of their psychological needs and their being in emotional needs. In the light of existing theories and research the aim of the current study is to determine whether authenticity has a direct or indirect effect on pre-service teachers' basic needs satisfaction and emotional needs.

Method

Participants

A total of 301, 184 female (61 %) and 117 male (39 %) students participated in the study. The participants' ages ranged between 17 to 32 ($M = 21.05$, $Ss = 3.22$).

Measures

The data of the study were gathered using three measurements: The Authentic Self Inventory developed by Kernis and Goldman (2006) adapted to Turkish by İmamoğlu, Günaydın and Selçuk (2011); the Psychological Need Satisfaction Scale (Psychological Need Satisfaction) developed by Deci and Ryan (1991) adapted to Turkish by Cihangir-Çankaya and Bacanlı (2003); and the Need for Affect Scale developed by Mario and Essen (2001) and adapted to Turkish by Duyan, Uçar and Kalafat (2011). The validity and reliability of these scales are high.

Results

The current study utilized structural equation modeling computed by LISREL program, and SPSS package program was used for descriptive statistics. One mediator variable was tested between two variables. In the first analysis, confirmatory factor analysis was conducted in order to determine whether the data had acceptable levels of conformity. In the second phase structural correlations between latent structure correlations were tested. The analysis presented that the model had acceptable fit indices. Mediation analysis was conducted in three phases. As a result, in the first phase, the calculation of the direct effects of the predictor variable (Psychological Need Satisfaction) in the model and dependent variable (need for affect) resulted in good conformity values. In the second phase, all variables were tested together in order to determine whether authentic self has a mediator role between psychological needs

satisfaction and the need for affect in the partial model resulting in good conformity index. In the third and last phase fully mediated model was tested. As a result of direct and latent models' testing, the differences were statistically significant.

Discussion and Conclusion

The purpose of the study was to determine whether authentic self had a direct or indirect effect on the relationship between psychological need satisfaction and need for affect of pre-service teachers. The data was analyzed using structural equation modeling. Confirmatory factor analysis showed that the data's adaptive values varied between good to acceptable. Nonetheless the correlation between dependent, independent and mediator variables were statistically significant. In the first phase of testing the structural model, a medium positive level was found in the direct relation between psychological needs satisfaction and the need for affect. In other words, the satisfaction of psychological needs increases the need for affect in pre-service university students. There was a meaningful correlation between psychological needs satisfaction and the need for affect. As a result, the satisfaction of psychological needs increases the individuals' dispositional authentic self. Another finding of the current study was that there was a meaningful correlation between authentic self and the need for affect. According to the findings university students with dispositional authentic self have more need for affect. Lastly, the mediator role of authentic self between psychological need satisfaction and need for affect was tested as it was the main purpose of the current study. The findings showed that the mediator role of authentic self was statistically significant between the correlations of psychological need satisfaction and need for affect. In other words, authentic self has a partial mediator role between psychological need satisfaction and need for affect.